

תת"ע 2653/05/19 - מדינת ישראל נגד חן מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2653-05-19 מדינת ישראל נ' חן מזרחי
תיק חיצוני: 14118853721

בפני	כבוד השופט אור לרנר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	חן מזרחי

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מוצא להודיע, כפי מצוות המחוקק, כי החלטתי לזכות את נאשם מהמיוחס לו.

הנאשם הואשם בעבירה של סטייה מנתיב והפרעה לתנועה.

בשלב ההקראה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום וטען כי לא סטה מנתיבו ולא ביצע עבירה.

במסגרת ההוכחות העיד מטעם המאשימה עד התביעה היחיד, רנ"ג מישל בן אלול (להלן: "השוטר"), וכן עד ההגנה היחיד - הנאשם.

בתמצית, גרסת השוטר היא כי הנאשם נצמד אליו מאחור וצפר ללא הפסקה ולאחר מכן עקף אותו מימין, נכנס לפניו והחל לבלום בכוונה על מנת להתנקם בו על כך שלא נתן לו לעקוף. בהמשך, לאחר שנעצר הנאשם, בסמוך לניידת תנועה (להלן: "הניידת"), הנאשם קילל את השוטר, אשר נעזר בשוטרי הניידת לצורך רישום הדו"ח.

בחקירה הנגדית הכחיש השוטר כי בלם בחוזקה אחרי שסומן לו לעבור את הנתיב והכחיש כי הזכיר בדבריו את אמו של נאשם.

גרסת הנאשם, בתמצית, כי לאחר שסימן לשוטר לפנות את הדרך (באמצעות הבהובים), השוטר בלם בחוזקה, דבר אשר הכריח אותו לבלום ולסטות מנתיבו ורק לאחר שהוא התקרב לשוטר והעיר לו, השוטר הורה לו לעצור בצד. לאחר מכן השוטר התייעץ עם שוטרי הניידת כדי לרשום את הדו"ח ודיבר ב"שפה נמוכה" אל הנאשם, כשהוא מקלל אותו ואת משפחתו. עוד טען הנאשם כי תגובתו לדו"ח היתה אחרת מזו הרשומה.

בחקירה הנגדית עמד הנאשם על גרסתו תוך ששלל פרטים מגרסת השוטר שהוטחו בפניו, הדגים כיצד העיר לשוטר (תנועת "ביטול" עם היד עמ' 4 ש' 16), והבהיר כי בכלל לא חזר לנתיב השמאלי לאחר הסטייה ימינה.

בדו"ח עצמו (ת/1) רשם השוטר כי הנאשם נסע מאחוריו בנתיב השמאלי, סטה עם רכבו ימינה ולאחר מכן שמאל מנתיב לנתיב וגרם להפרעה ולסיכון רכבים אשר נסעו אחרי השוטר תוך כדי בלימות וסטייה מנתיב לנתיב, מה שגרם לעיכוב. לאחר מכן השוטר הבהב, צפר וסימן לנאשם לעצור בצד אז נרשם הדו"ח.

בתגובת הנאשם בדו"ח נרשם: "שוטר פח, משטרה פח סמרטוטים".

דין והכרעה

בפני גרסה מול גרסה. עדות יחידה מטעם המאשימה לעומת עדותו היחידה של הנאשם. כידוע חובה על בית המשפט להזהיר עצמו לפני שהוא מרשיע על סמך עדות יחידה, עובדה המלמדת על ספק מובנה באפשרות זאת והצורך בשכנוע מיוחד לשם הרשעה. לאחר שבחנתי את עדויות הצדדים הגעתי למסקנה כי על אף שהתרשמתי מעדותו של השוטר עדיפה על פני דבריו של הנאשם, אין העדפה זו מגיעה לכדי שכנוע ברף הראיתי הנדרש- קרי, מעבר לכל ספק סביר.

בחינת עדותו של השוטר מלמדת כי קיימים הבדלים מהותיים בינה ובין הדברים אשר רשם בדו"ח:

- בדו"ח מצוין כי לאחר שהנאשם חזר לנתיב השמאלי הוא הפריע לשוטר ולרכבים אחרים תוך בלימות וסטיות. גם הרכבים האחרים וגם אותן סטיות לא הוזכרו בעדותו של השוטר.
- בדו"ח לא מצוינות אותן צפירות בלתי נפסקות אותן ציין השוטר בעדותו.
- בדו"ח לא מצוין השוטר כי הנאשם קילל אותו מעבר למה שנרשם בתגובת הנהג.
- בדו"ח לא מוזכר כלל קיומה ניידת התנועה.

בנוסף, מעבר להיעדר האזכור של הניידת הנוספת, הרי שעצם היעדר רישום דברים מצד השוטרים שהיו בניידת זו מהווה מחדל, המצדיק, בנסיבות הספציפיות של התיק ובהצטרף לאמור לעיל, את זיכוי של הנאשם.

ברור מאליו כי שוטרי הניידת לא היו נוכחים ולא ראו את העבירה עצמה, אבל לפי דברי הצדדים שניהם, נכחו השוטרים בעת חילופי הדברים ביניהם. נוכח המחלוקת באשר למהות חילופי הדברים וכאשר כל צד טוען כי הצד השני השתמש בשפה שאינה מכבדת (בלשון המעטה), ובהינתן טענתו של הנאשם כי תגובתו היתה אחרת לחלוטין, ברור כי רישום הדברים על ידי השוטרים, כפי חובתם, היה מאפשר לתור אחר האמת בצורה טובה יותר.

בנוסף, אציין כי גם אם הייתי מקבל את עדותו של השוטר במלואה, הרי שהשוטר לא ציין בעדותו שבבית המשפט סטייה שגרמה להפרעה לתנועה כי אם בלימה (שאינה מהווה סטייה), ואילו בדו"ח הוא לא פירט באופן מספק על אותן סטיות

שציין וכיצד הפריעו לתנועה. אין ספק כי הבלימה אותה מציין השוטר מהווה עבירה, אך אין המדובר בעבירה בה הואשם השוטר.

בכל מקרה, נוכח העובדה שלא מצאתי כי גרסתו של השוטר הוכחה מעבר לכל ספק סביר, אין צורך בבחינת מהות מעשיו של הנאשם ובאיזה עבירה מדובר.

מכל האמור לעיל, על אף שהנאשם לא דקדק אחר חובתו לחקור את עד התביעה בכל נקודה של חוסר הסכמה ועל אף התרשמותי החיובית מעדות השוטר והעדפתה על פני עדות הנאשם, יש בפערים האמורים ובחוסר הרישום על ידי השוטרים הנוספים כדי לעורר ספק בדבר אשמתו של הנאשם.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם.

עקב המצב, בעטיו בוטל הדיון הקבוע להיום ובהתחשב במהות הכרעת הדין, החלטתי לתת את הכרעת הדין בהיעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.